

Psalm 139

1 *Voor de verduurder.*

Van David.

Deun.

- 2 Wezer, Jij peilt mij en voelt,
Jij voelt mijn zitten en mijn staan,
merkt mijn verzellen van verre.
- 3 Mijn pad en mijn vlijen vadem Jij
en al mijn wegen gerieven Jou.
- 4 Ja, geen woord is op mijn tong,
hier, Wezer, Jij voelt alles.
- 5 Achter en vóór benar Jij mij
en Jij brengt op mij jouw palm.
- 6 Te zonderbaar is mij het voelen,
te steil, ik kan het niet aan.
- 7 Waar zal ik jouw tocht ontgaan
en waar ontmijden jouw gelaat?
- 8 Beklim ik de hemel, daar Jij,
en spreik mij de woestenij, hier Jij.
- 9 Hef ik de vleugels van de gloring,
woon ik achter de zee,
10 ook daar leidt jouw hand mij
en pakt jouw rechter mij.
- 11 En zeg ik: 'Enkel duister ontheistere mij
en nacht zij het licht om mij,'
12 ook duister duistert niet uit Jou
en nacht licht als de dag.
Zo duister zo licht.
- 13 Ja, Jij wierf mijn nieren,
hulde in mijn moeders buik mij.
- 14 Ik erken Jou, want ja, in schroom
uitgezonderd ik, zonderbaar jouw maaksels,
en mijn ziel voelt het uiterst.
- 15 Mijn kloekheid was Jou niet verholen,
toen ik gemaakt werd in het verborgene,
bont in het onderste land.

- 16 Jouw ogen zagen mijn kluwen
 en in jouw vertelling waren alle geschreven
 de dagen gevormd, en niet één ervan was.
- 17 En mij, wat kostbaar zijn mij jouw verzellingen,
 Machtige, wat kloek aan het hoofd zij.
- 18 Tel ik ze, meer dan zand veel zijn zij,
 ik word wakker en blijvend ik bij Jou.
- 19 Wanneer Jij knakte, Machtige, de doemende,...
 en bloedige mannen, zwenk van mij,
20 die Jou uitzeggen om een plan,
 jouw steden heffen tot waan.
- 21 Zou ik niet jouw schuwers, Wezer, schuwen
 en van jouw tegenstanders walgen?
- 22 Met voleinde afschuw schuw ik ze,
 tot vijand wezen zij mij.
- 23 Peil mij, Machtige, en voel mijn hart,
 toets mij en voel mijn mijmeringen
- 24 en zie, of de weg van bootsen is in mij,
 en leid mij op de eeuwige weg.